

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 13. studenoga 2019. uputila Audiencia Provincial de Pontevedra (Španjolska) – D.A.T.A. i dr. protiv Ryanair D.A.C.

(predmet C-827/19)

(2020/C 45/22)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Audiencia Provincial de Pontevedra

Stranke glavnog postupka

Žalitelji: D.A.T.A., L.F.A., A.M.A.G., L.F.A., J.G.C., S.C.C., A.C.V., A.A.G., A.C.A., L.C.A., N.P.B. i P.C.A.

Druga stranka u žalbenom postupku: Ryanair D.A.C.

Prethodna pitanja

- 1 Može li se ostvarivanje prava osoblja zračnog prijevoznika na štrajk na koji je pozvao sindikat radi poboljšanja uvjeta rada, kada do štrajka nije došlo zbog prethodne odluke poslodavca nego zbog zahtjeva radnika, smatrati „izvanrednom okolnošću” u smislu članka 5. stavka 3. Uredbe br. 261/2004 ⁽¹⁾, ili je riječ o okolnosti koja je dio obavljanja djelatnosti zračnog prijevoznika?
- 2 Je li prijevoznik, u okolnostima poput onih u predmetnom sporu, obavezan donijeti ikakvu zakonom dopuštenu mjeru, kao, na primjer, omogućiti letove posredstvom drugih prijevoznika koji nisu pogođeni štrajkom, čak i kada je o ostvarivanju prava na štrajk unaprijed obaviješten u zakonskom roku?
- 3 Da bi se štrajk kabinskog osoblja zračnog prijevoznika uopće smatrao „izvanrednom okolnošću” u smislu članka 5. stavka 3. Uredbe br. 261/2004, je li način objave prestanka štrajka relevantan, osobito ako je do prestanka došlo zbog obostranih ustupaka sukobljenih stranaka?

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 261/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. veljače 2004. o utvrđivanju općih pravila odštete i pomoći putnicima u slučaju uskraćenog ukrcanja i otkazivanja ili dužeg kašnjenja leta u polasku te o stavljanju izvan snage Uredbe (EEZ) br. 295/91 (SL 2004., L 46, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 7., svezak 26., str. 21. i ispravak SL 2019., L 119, str. 202.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 20. studenoga 2019. uputio Juzgado de lo Social no41 de Madrid (Španjolska) – JL protiv Fondo de Garantía Salarial (Fogasa)

(predmet C-841/19)

(2020/C 45/23)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Juzgado de lo Social n° 41 de Madrid

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: JL

Tuženik: Fondo de Garantía Salarial (Fogasa)

Prethodno pitanje

Treba li članak 4. stavak 1. Direktive 79/7 ⁽¹⁾ i članak 2. stavak 1. Direktive 2006/54/EZ ⁽²⁾ Europskog parlamenta i Vijeća od 5. srpnja 2006. tumačiti na način da im se protivi propis države članice [...] poput spornog propisa u glavnom postupku, u skladu s kojim se – kada je riječ o iznosu koji je FOGASA ⁽³⁾ obvezna isplatiti radniku koji radi u nepunom radnom vremenu – osnovica plaće koja je smanjena zbog rada u nepunom radnom vremenu ponovno umanjuje pri izračunu iznosa koji je FOGASA obvezna isplatiti na temelju članka 33. Zakona o radu jer se ponovno uzima u obzir njegovo nepuno radno vrijeme u odnosu na usporedivog radnika koji radi u punom radnom vremenu, čime se tim propisom osobito šteti radnicama u odnosu na radnike?

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 79/7/EEZ od 19. prosinca 1978. o postupnoj provedbi načela jednakog postupanja prema muškarcima i ženama u pitanjima socijalne sigurnosti (SL 1979., L 6, str. 24.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 3., str. 7.)

⁽²⁾ Direktiva 2006/54/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 5. srpnja 2006. o provedbi načela jednakih mogućnosti i jednakog postupanja prema muškarcima i ženama u pitanjima zapošljavanja i rada (SL 2006., L 204, str. 23.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 1., str. 246. i ispravci SL 2017., L 162, str. 56. i SL 2019., L 191, str. 45.)

⁽³⁾ Fondo de Garantía Salarial

Tužba podnesena 19. studenog 2019. – Europska komisija protiv Kraljevine Belgije

(predmet C- 842/19)

(2020/C 45/24)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: W. Roels, A. Armenia, agenti)

Tuženik: Kraljevina Belgija

Tužbeni zahtjev

Komisija od Suda zahtijeva da:

- utvrdi da je Kraljevina Belgija povrijedila obveze koje ima na temelju članka 260. stavka 1. UFEU-a time što nije poduzela sve potrebne mjere za provedbu presude od 12. travnja 2018. u predmetu C-110/17, Komisija/Belgija;
- Kraljevini Belgiji naloži plaćanje novčane kazne u iznosu od 22 076,55 eura po danu zakašnjenja u provedbi presude donesene u navedenom predmetu C-110/17, računajući od dana donošenja presude u ovom predmetu do dana dok se ne provede presuda donesena u navedenom predmetu C-110/17, na račun koji će odrediti Komisija;
- Kraljevini Belgiji naloži plaćanje minimalnog paušalnog iznosa od 2 029 000 eura, ili, u slučaju da navedeni minimalni paušalni iznos bude prekoračen, dnevni paušalni iznos od 4 905,90 eura računajući od dana objave presude u navedenom predmetu C-110/17 do dana donošenja presude u ovom predmetu, ili do dana provedbe presude donesene u navedenom predmetu C-110/17 ako ona bude provedena ranije, na račun koji će odrediti Komisija;
- naloži Kraljevini Belgiji snošenje troškova.